

Guy Joosten

Je koos voor de eerste, 'minst politieke' versie van Zomergasten. Omdat die politieke context niet meer actueel is? Of omdat je in de eerste plaats een verhaal wou vertellen?

"Gorkis bedoeling was o.a. aan te tonen dat de intenties van dat deel van de burgerij om zich sociaal en politiek te engageren, bleven steken in lege woorden en holle frasen. Daar kan je teatraal mee omgaan of je kan dat een naturalistische inwerking op het publiek laten hebben. Maar ik denk dat ik met de compilatie van fragmenten waarvoor ik koos, hetzelfde vertel. Als je dat stuk leest in zijn politieke context dan heeft die thematiek vandaag geen relevantie meer; dat is duidelijk. Het ging mij veeleer om de commentaar - ook die van Maxim Gorki - daarop. Er dienen zich voor deze mensen - cfr. Varvara die scholen kan gaan bouwen - meer dan voldoende valabele alternatieven aan; maar daar gaan ze niet op in. Het hele filosofeer van Maria Lovna komt voor mij eerder voort uit de individueel psychologische kwetsuur opgelopen in haar huwelijksleven dan uit een maatschappelijk engagement. Ik heb het maatschappelijke laagje in het stuk laten bestaan, maar niet in dezelfde proportie. Je kan individuele problemen niet los zien van een maatschappelijke vertelling.

Maar mijn fascinatie voor deze *Zomergasten* ligt in het psychologische, niet in het politieke: daar ben ik niet op ingegaan."

Hebben alle gebeurtenissen in het Oostblok je niet geprikkeld om precies met deze politieke context toch iets te gaan doen?

"Als je daarvan het wezen van een stuk wil maken, dan moet je de inhoudelijke vertelling zelf gaan veranderen. Voor mij gaat het vooral om het uitleggen hoe de individuele psychologie vandaag gemanipuleerd wordt - misschien is dat te sterk uitgedrukt - vervormd en gestuurd wordt door de sociale controle. Ook in Norèns *Eendagswezens* zie je duidelijk hoe een maatschappelijke orde kan leiden tot een vermindering van de individuele psychologie."

Heb jij voor jezelf het gevoel tot een bepaalde generatie te behoren? Voel je je verwant met bepaalde maatschappelijke fenomenen?

"Ik heb vroeger reeds dat beeld gebruikt, dat ik mij deel voel van de cd-cultuur en niet van de kras-op-de-plaat-cultuur. Vroeger zat je met een joint en een wierookstokje bij kaarslicht naar je oude pick-upje te luisteren. Vandaag wordt via spitschnologie en met absolute perfectie vaak nog dezelfde muziek de wereld ingestuurd. Die perfectie, die afheid impliceert dat gevoelens daar slechts weinig plaats hebben: ze zijn te diffuus, te fluctueel, te weinig bevattelijk. Het individu wordt hierdoor eigenlijk een beetje geliquideerd. Wie - en dit klinkt beslist als een cliché - met kunst bezig is, gaat

in tegen deze teneur. Ik onderzoek dat fenomeen - gezien ik met het individu bezig ben - via de karakters die ik op de scène zet. Maar in de eerste plaats doe ik dat voor mezelf, zo eenvoudig en zo 'egoïstisch' zit dat in elkaar."

Je werk is tot nog toe erg positief ontvangen. Heeft dat op zijn beurt een invloed op wat je doet?

"Ik vind dat je niet bang of vies moet zijn van een zeker succes zolang je maar blijft beseffen dat de grootte van je succes in meerdere mate bepaald wordt door factoren die buiten jezelf liggen. De vraag wordt wel gesteld: wat is de succesformule van Blauwe Maandag Compagnie? Dat weet ik niet. Wij zijn niet bezig met truken of een machinerie. Ik ben bezig met mijn verhaal af te maken en dat ontstaat niet bij de gratie van het succes dat daarrond groeit. Ik lach ook met die sfeer van: er komt veel volk dus zal het wel middelmatig zijn. Dat is geen relevante uitspraak, al is het omgekeerde ook onjuist. Absoluut. Ik heb zelf voorstellingen gemaakt, zoals b.v. *Totale Sprakeloosheid*, die misschien totaal door 70 mensen gezien zijn. Maar voor mij was het een belangrijke stap 'op weg naar', minstens even belangrijk als *Zomergasten* nu."

Als je zegt 'op weg naar', waar werk je dan naartoe? Wat is je perspectief?

"Ik heb dat niet zo precies afgelijnd en wil dat ook niet vastleggen. Als je